

gået sammen, fordi de er engageret i en sag. Det er det, partier skal leve af, ikke af statsstøtte.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Nu er tiden snart ved at rinde ud, og vi har været medlemmer af Folketinget en hel samling, og det er jo interessant. Men jeg vil nok sige, at magen til hykleri har jeg faktisk ikke hørt nogen sinde i hele denne samling.

Det er utroligt, men jeg kan da sige, at hvis Venstre manglede en vejledning i, hvad man kunne gøre, så kunne man jo begynde at betale de penge tilbage, som man havde drænet bl.a. landboorganisationerne for, begynde at betale dem tilbage i forhold til, hvad man syntes var en rimelig partistøtte at modtage. Det vil måske være at betale til sine græsrodder, som man taler om i Venstre.

Det her ligner en meget bevidst tilrettelagt taktik fra Venstre: Man vil ikke indrømme indsigt i partiregnskaber. Samtidig fører man en mærkesag uden lige på en forhøjet partistøtte – uden lige. Jeg taler ikke om det som en generel diskussion. Der kan hr. Anders Fogh Rasmussen have ret i, at hvis man taber en afstemning om det ene eller det andet, så skal man alligevel følge den.

Men jeg vil gerne trække en parallel til en anden mærkesag for partiet Venstre, og det er afgifterne. Når man ikke får sin vilje med hensyn til afgifterne, så vil man ikke finde sig i det, og så overvejer man at samle 60 underskrifter og forlænge samlingen. Man læner sig surt tilbage, man vil overhovedet ikke være med til nogen ændringsforslag, man siger, at så kan det også være det samme med finanslovforhandlingerne.

Den sidste melding modtager vi med glæde!

Men jeg savner konsekvens i partiet Venstres handlinger, når det er egentlige mærkesager, det drejer sig om. Jeg kan konstatere, at partiet Venstre ikke vil finde sig i afgifterne, men de vil gerne finde sig i og ser måske frem til at få partistøtten.

Arne Melchior (CD):

Jeg giver også i dag hr. Anders Fogh Rasmussen ret i, at selvfølgelig skal Venstre kunne benytte loven på samme måde som alle andre. Og så har jeg samtidig en idé til, hvordan pengene kan anvendes, når der nu spørges så meget til det.

Der bliver brug for en række kontordamer, for det må jo være klart efter det af hr. Anders Fogh Rasmussen oplyste, at Venstres medlems-

tal vil rasle ned. Når nu den store partistøtte efter det meget store valgresultat, Venstre havde i september i fjor, kommer, så vil det ifølge hr. Anders Fogh Rasmussen resultere i, at Venstre får så mange titusinder af udmeldelser, at det nok vil fordre en del arbejdskraft.

Hr. Anders Fogh Rasmussen ved godt, at det ikke er sandt. Hr. Anders Fogh Rasmussen ved godt, at denne raslen ned af partimedlemmer både i Sverige og i Danmark startede længe før, partistøtten blev indført, så det er tale imod bedre vidende. Men jeg konstaterer, at hr. Anders Fogh Rasmussen ikke turde sige, at demokratiet i Sverige har dårligere vilkår. Han turde heller ikke pakke ud med sin viden om, hvor Venstre får sine enorme støttebeløb fra.

Så skal jeg sige noget om undersøgelsen. Al respekt for det ene institut og det andet universitet. Det ændrer ikke ved den omstændighed, som jeg fremdrog i mit indlæg før, at når man bliver spurgt ved en opringning eller en personlig henvendelse: 1-2-3, hvordan stiller du dig til det? så svarer man ofte anderledes, end man handler. Det er der stribevis af beviser på, som hr. Anders Fogh Rasmussen også selv kender, og det er også ganske logisk. Jeg kan give et analogt eksempel.

Jeg har jo en glørværdig fortid som direktør i A-pressen. Den var også dengang indimellem i pengebød, og så blev der foranstaltet indsamlinger. Det studerede vi lidt på. Så viste det sig, at vi fik støttebeløb fra folk, der ikke abonnerede på avisen, og så spurgte man dem: Hvordan kan det være, at du støtter avisens fortbestående, når du ikke engang vil købe den? Så var svarene gerne: Vi har ikke brug for at købe den, vi har ikke lyst og tid til at læse den, men vi synes, den gør nogen nytte.

Jeg er overbevist om, at uanset hvilket parti alle de danske fagforeningsmedlemmer, som ikke benytter den legitime og risikofri ret til at sige fra, og som ikke er så nemme at narre til at give penge til noget, de ikke vil, stemmer på, så mener de givetvis, at de penge gør nytte for deres interesser, og derfor siger de ikke fra. Så enkelt er det.

Jeg må igen tage afstand fra hr. Anders Fogh Rasmussens nedvurdering af denne million mennesker, det drejer sig om. Deres åndsevner er altså ikke så ringe, som hr. Anders Fogh Rasmussen her står og vil gøre dem til.

Hermed sluttede forhandlingen.